Βαρβάσαι 7-9-1944

Παναβίτσα Π. Δανδρέας

Σ/Π. Προσωπ.

Μάστρο Κυρ Δάκο,

Πρωτοπόρι.

9.9.44

14.9.44

Παραλάβαμε τα μάτια σου, και τα δύο τα
γράμματά σου. Πρώτα ευχαριστούμε τον Θεό,
που σε βοήθησε και τα έφτιαξες όλα καλά,
και δεύτερο γιατί μας έδωσε αυτή την ευκαιρία.
Μας έβαλε πολλές να σκεφτούμε γιατί πριν,
δηλ. πριν από τρεις μήνες, δεν
μπορούσαμε τα μάτια μας, παρά να
τα αγναντεύουμε, να τα ξεχωρίζουμε καμιά φορά,
αλλά ήταν καμιά φορά, και όχι πολλές φορές.
Δεν μπορούσαμε δηλ. να διακρίνουμε γράμματα
μεγάλα ακόμη. Καμιά φορά, βλέπετε, μπορεί
κανείς να διακρίνει κάτι μεγάλο σαν πόρτα,
ένα δέντρο, ένα σπίτι, αλλά όχι πολλά πράγματα
μαζί. Τι γράφανε τα βιβλία μας, τι λέγανε
τα γράμματά του δασκάλου μας, τα μαθητάκια
μας, τα φίλοι μας, όλα αυτά μας έλειπαν
και πολύ μας στενοχωρούσε. Θέλαμε να
μάθουμε κάθε νέα, και δεν μπορούσαμε.
Υπήρχαν και μερικοί που κοροϊδεύανε
τους πάσχοντες με διάφορα λόγια. Ένας, να
μας πει: Έτσι βρέθηκε να έχετε τα μάτια σας.
Άλλος, οι γυναικούλες έλεγαν διάφορα
πράγματα. Μα μου είναι αδύνατον, να όλοι